

ÉLJÜK AZ IGÉT!

ÉLETIGE: 2014 március hóban (Mt. 6,25.) :

« Azt mondom ezért nektek: Ne aggódjatok életek miatt, hogy mit esztek vagy mit isztok, sem testetek miatt, hogy mibe öltöztök! Nem több az élet az eledelnél s a test a ruhánál! »

Tematizálás. - Kedves Nővéreim és Fivéreim az Úr Jézus Krisztusban! Nem csekély szenvedés az aggodalom. A szenvedés krisztusi módon való kezelése kétirányú. Egyrészt kérhetem annak enyhülését, vagy akár teljes megszűnését, másrészt annak türelmes, beletörődő elviselésével átélhetem magamban is Urunk értünk vállalt gyötrelmeit. Az aggodalomnál más a helyzet: Nem szabad engedni, hogy az tartósan idültté váljon, tehát túl kell adni magamat rajta. Az aggodalom görcséből és zűrzavarából meg kell tisztulni. Isten nem azért teremtett minket, hogy egy életem át szorongások, és aggodalmak között vergődve éljünk. Az a híres 365 „ne félj”, melytől hangos a Biblia, éppen ezt támasztja alá. Ne félj, ne aggódj, bárhogy is ijesztget az élet és a különböző élethelyzetek. Kívül tombolhat a rémítő vihar, de belül, szívedben csendnek, nyugalomnak kell lennie. Arról nincs szó, hogy ne kelljen szenvedni, de attól se félj, mert Istened átsegít azon is. Az aggodalom, az Isteni Gondviselésbe vetett bizalom hiányosságából adódhat leginkább. Azt nem mondom, hogy mindenestül bízzál az emberekben, de azt igen, hogy mindenestül bízzál az Istenben. S itt a „mindenestül” szó a hangsúlyos. Szabad, sőt kell is bizalommal lenni az emberek iránt, de nem mindenestül, hanem csak nagyon óvatosan. A próféta élesen fogalmaz: *„Átkozott az az ember, aki emberben bízik, aki halandóra támaszkodik, és szíve elfordul az Úrtól.”* (Jer. 17,5). Urunk, Jézus már színárnyaltabban fogalmaz: *„Az emberekkel szemben legyetek óvatosak...”* (Mt.10, 17). Tehát a bizalomnak helye van a felebaráti szeretetben, de közben óvatosnak kell lennünk. A teljes bizalom erényét csak Isten iránt szabad gyakorolnunk. Ahogy ezt Urunk, Jézus Krisztus bemutatta nekünk kereszthalála és feltámadása életpéldáján keresztül. Szava ezért üzenet és gyógyír: *„biztatok, mert legyőztem a világot.”* (Jn.16,33). Azért kell a bizalom kérdését feszegetnünk, mert ez összefügg az aggodalom kérdésével. Akiben nagyon megsérült már - akár az Isten, akár az emberek iránti bizalom, abban az aggodalom szelleme az alapokig menően betelepíthet. Ez aztán gyötörni fogja a legjelentéktelenebb helyzetekben is. S mivel a bizalom – Isten iránt - már a hithez tartozik, ezért még nagyobb figyelmet érdemel. Ha tehát erősödök a hitemben, akkor ezzel gyengítem az aggodalmamat; és ez fordítva is igaz. Pál is felkiált: *„Ha Isten velünk, ki ellenünk?”* (Róm.8,31) A hit engem – téged - minket halálmegvető bátor hőssé alakít, a hitetlenség pedig nyüzgítő - vonyító gyáva kutyává. (Hitetlen kutya.) Az eredmény is tanulságos: A hit bátor embere egy nyugodt életet él, míg a hitetlen, vagy kételkedő szkeptikus, az reszket és retteg a saját árnyékától is. Jézus ma az életige által ki akarja venni szívből a félelemnek, nyugtalanságnak és aggodalomnak minden fullánkját, fajtáját, formáját. Ezért mondja: *„Ne aggódjatok életek miatt, hogy mit esztek vagy mit isztok, sem testetek miatt, hogy mibe öltöztök!”* (Mt.6,25.)

Téma. - Egy jelszóba tömörítve így szólhatnék magamhoz: **Nyugodj meg én szívem, nyugodj meg,** mert az Úr oltalma vesz körül! - Kezdjük ott, hogy a halandó élet tele van létbizonytalansággal. Ez a bizonytalanság az élet minden részletére kiterjedhet. Egy bizonyos szint alatt elfogadható, majdnem hogy szükséges egy bizonyos aggodalom, már csak azért is, hogy a létemért való küzdelemben bevonjon. Ha éhes vagyok, utána kell járnom, hogy élelemhez jussak, s így az utánajárás szeléből kapok egy kis aggodalmat is. Nem lehetek kisherceg, hogy Istenemből főpincért csináljak. Életem küzdelemnek és próbatételnek lett tervezve. Csakhogy ez az aggódás nem lépheti át azt a mértéket, ahol begörcsölök és hánykolódom, mint a fuldokló egy szál deszkán a háborgó tengeren. A félelem forrásait keresve a legfőbb: A bűn által megrontott, beszennyezett lelkiismeret. Ez teszi nyugtalanná a belső világunkat. Viszont Krisztus szeretete, mihelyt tudatosul bennem, megvéd minden rettegéstől és gyilkos aggodalomtól: *„Ki szakíthat el bennünket Krisztus szeretetétől? Nyomor vagy szükség? Üldöztetés vagy éhínség, ruhátlanság, életveszély vagy kard?”* (Róm.8,35.) Ez egy bátor, őszinte és nyugodt beszéd, mely a Krisztushoz-tartozás és a lelkiismeretes életforma biztonságából ered. A belső élet egyensúlyzavara viszont gerjeszti az aggodalmas életformát. Ugyanakkor a belső kiegyensúlyozottság viszont egy karakteresen diadalmas biztonság-tudatot épít föl bennem/bennünk. Hallgassuk csak a népek Apostolát, szent Pált: *„Biztos vagyok ugyanis benne, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmasságok, sem*

magasság, sem mélység, sem egyéb teremtmény el nem szakíthat bennünket Isten szeretetétől, amely Krisztus Jézusban, a mi Urunkban van.” (Róm. 9, 38-39.) Aki így beszél, gondolkodik és érez, az nem fog egyhamar kétségeskedni afölött, hogy mit fogunk enni, inni, s mit hoz a holnap. Urunk kedves szava ezt támasztja alá: „Ne aggódjatok tehát a holnap miatt, a holnap majd gondoskodik magáról! A mának elég a maga baja.” (Mt.6,34) A mezők liliomait szemlélve rájövünk, hogy Isten elsősorban a maga számára teremtett mindent: A mezők liliomait, az ég madarait, az erdők vadjait, a tenger halait, s magát az embert is. Ahogy Szt. Ágoston mondja”Magadnak teremtettél minket, s nyugtalan a szívünk, míg benned meg nem nyugszik Istenünk.” Tehát ebből az is következik, hogy nyugtalanságunkat meggyógyítja ez a felismerés, hogy minden teremtmény Istennek van teremtve, s nem önmagának. Így Ő az, aki érdemben gondoskodik is róluk. – Az öntetszelgés, a kevélység, az extra-életért való lihegő törtetés bizony nagy nyugtalanság forrása. Az egyszerű életstílus keresése viszont gyógyszer a sok-sok fölösleges aggodalomra. Már a Bölcs Salamon szeme is kezdi felismerni: „Igen, miye marad az embernek minden fáradozásából és törekvéséből, amivel emésztette magát életében?Valóban: minden napja csupa szenvedés és minden tevékenység csupa bosszúság. Szíve még éjjel sem tud megnyugodni. Ez is bizony hiábavalóság!” (Pred.2, 22-23.)

Akcio-program.- Az ember vágyai sok bajt okozhatnak. Az ember győzni akar, valaki fölé emelkedni. Ezen való izgalma a kellemesből a gyötrelmesbe hajlik át. Az ember szerencsét keres mindenben, hogy jól járjon. Ez is izgalommá fajulhat, gyöttrő izgalommá. Az ember azt hiszi, hogy az életét azért kapta, hogy minden jól essen neki. Valójában nem magunknak kell megfelelni, hanem helyt kell állnunk küldetésünk teljesítésében. Az ember úgy véli, hogy nyugtalansága idegi alapon nyugszik. Az igazság az, hogy a sátán, a gonosz szellem a felforgató, aki még az idegeket is felforgatja.

Tanúságtétel. - A mai világban a sötét angyal nagy bevetéssel forgat fel mindent. Főleg a családok nyugalma kavarja fel, de rendesen! Közbenjáró ima kapcsán elmondja az egyik 35-40 éves anyuka, hogy miként zajlik le a férj megérkezése. Hogyan alázza őt meg 6 gyermeke előtt, földön húzza hajánál fogva stb-stb. Végső elkeseredésében kihívja a rendőrséget védelem végett, aztán a 4 kicsit Gondozóintézetbe helyeztetni, hogy legalább azoknak ne kelljen végig nézniük anyjuk megaláztatását. Bíróság, rendőrség, Családgondozó Intézet, Pszichológusok, Önkormányzat Szociális Osztálya kivonul, s próbálkozik valamit tenni, hogy férjet és feleséget kibékítsék és egy normális légkörben való életvitelre rábírák. Nem megy és nem megy. Ezek után az anya bejön a templomba (ez nem nálunk van) ahol közbenjáró team-ekben, csoportokban imádkozunk a betegekért. Ez a szegény hölgy éppen hozzám és csoportomhoz jön. Elmondja baját és az eddigi összes eredménytelenséget. S mit ad Isten? Amit az a sok szakember nem tudott elérni, azt a mi imánk eléri. Amíg ott imádkozunk az anya fölött, addig férj odahaza azt teszi, hogy az est alkonyában kimegy az erdőbe, hogy ott megölje magát. Felvágj az ereit, de arra jön egy zeter, rajta favágó brigád, arra felveszik, s leadják a kórházba. Ott ellátják, bekötözik, majd hazaengedik. Ettől fogva megszeli, komolyan elbeszélget feleségével és azóta is szemmel látható kedvességgel rendezgeti az általa felforgatott családi légkört. Biztatónak tűnik a folytatás: De bizony, ide is ima kell. Ez már kedves Olvasóm számára is egy kérés vagyis ’ felhívás a keringőre.’

Igei ima. - Uram, annyi aggodalomtól terhelt az életem. Hiszek és bízom Benned, mégis úgy érzem, fejemre nőnek a problémák és a nyugtalanító esetek. Kérlek, törekeny imámat ne vesd meg, de jóságosan hallgasd meg. Ámen.

LEVELESLÁDA.

Mindnyájatoknak kívánok - már előzetesbe - egy ima-meghallgatásos és lelki élményekben gazdag Húsvéti Ünnepet!!
Imával-szeretettel: *Károly, Karcsi atya, testvér .*